

Walcherse Weggetjes

Koekoeksweg

Koekoeksweg, Aagtekerke

De herverkaveling van Walcheren in de jaren 1947-1954 heeft grote wijzigingen in het Walcherse wegenpatroon aangebracht. Door de herinrichting van het eiland kon men ook de tracés van de wegen aanpassen aan de eisen van de naoorlogse tijd.

De vele wegelingen en padjes verdwenen en de grotere wegen werden op veel plaatsen rechtgetrokken en bestraat.

Ook de Koekoeksweg, gelegen in het lagere gedeelte van Walcheren tussen Aagtekerke en Meliskerke, onderging in dat

kader een metamorfose.

De weg slingerde van Aagtekerke naar Meliskerke en na de oorlog had men behoefte aan een directere verbinding tussen de twee dorpskernen, die bovendien zou voldoen aan de eisen van het naoorlogse verkeer.

In de wegenlegger van Aagtekerke van 1886 staat de weg omschreven als een aardeweg met een lengte van 1.960 meter. De weg lag tussen twee sloten en was anderhalve meter breed. Ter hoogte van de kruising met de Plompertweg lag een houten heul met leuningen. Op de Koekoeksweg kwamen de Koekoekswegeling en het Koekoekswegje uit. Op de veldnamenkaart van Aagtekerke (1997) staat dat de Koekoeksweg ook wel de *Kruuswegt* werd genoemd.

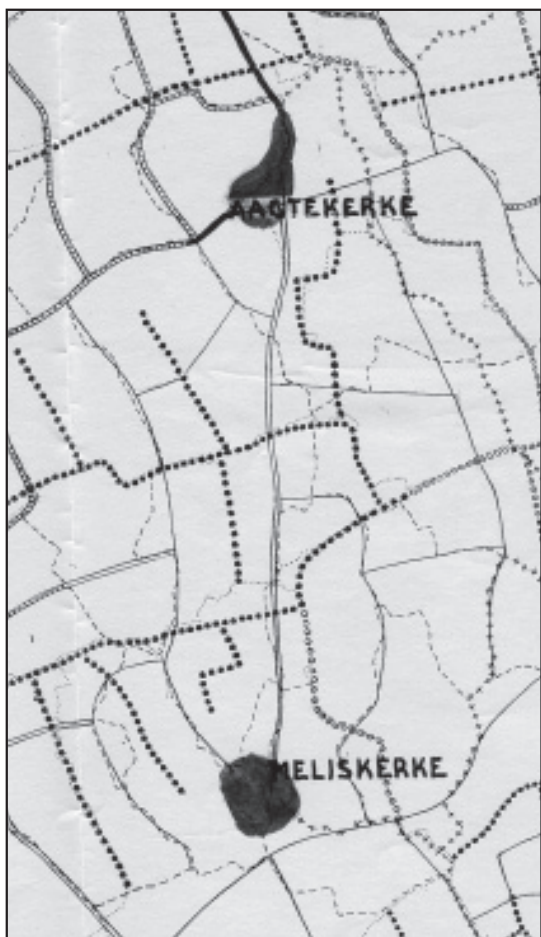
Boven: De Koekoeksweg op de kaart horende bij de legger van de wegen in de gemeente Aagtekerke, ca. 1940. (Oud Archief Waterschap Walcheren 1870-1953, inv.nr. 2693)

Op de pagina hiernaast, van bovenaf: De Koekoeksweg respectievelijk in 1949, 1956 en 1979. De foto's zijn alle drie van ongeveer hetzelfde punt genomen. (Archief Waterschap Walcheren 1975-1995, inv.nr. F243)

Tertiaire weg

De Koekoeksweg ligt in een open gedeelte van Walcheren. Komend uit de richting Aagtekerke lijkt het alsof je diagonaal over het eiland kunt kijken als je in de verte de hoge duinen van Valkenisse ziet liggen. In 1949 werd de nieuwe weg aangelegd als doorgaande weg tussen de dorpen

Het nieuwe tracé van de Koekoeksweg op de ontwerp-tekening van de wegen en waterlopen van de Herverkaveling, 1948. De weg verbindt Aagtekerke en Meliskerke in een bijna rechte lijn. (Oud Archief Waterschap Walcheren 1870-1953, inv.nr. 2317)

Aagtekerke en Meliskerke. De aanbesteding werd gedaan door de Herverkavelingscommissie Walcheren. Deze commissie ressorteerde onder het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening. Het rechte tracé van de nieuwe weg volgde op enkele plaatsen het oude tracé en doorsneed het weggetje op verschillende plaatsen.

De nieuwe weg werd geclassificeerd als tertiaire weg en kwam in beheer bij het in 1952 opgerichte Wegschap Walcheren (in 1996 opgegaan in het Waterschap Zeeuwse Eilanden). Dit wegschap beheerde tot en met 1995 alle tertiaire en landbouwwegen op Walcheren. De primaire wegen waren in onderhoud bij het Rijk. De belangrijkste verbindingswegen, die als het ware als een lus Walcheren ontsloten, waren als secundaire wegen in onderhoud bij de Provincie Zeeland. In de administratie van het wegschap werd de Koekoeksweg geregistreerd als Weg no. 106. De weg had een lengte van 3.633 meter en het wegdek was bestraat met klinkerkeien.

Onderhoud

De onderhoudskosten van de Koekoeksweg waren al vanaf het begin hoog. In 1969 en 1970 werd de klinkerbestrating vervangen door een (grind)asfaltbetonlaag. Het wegschap hoopte hiermee de onderhoudskosten te drukken, maar de toplaag van de asfaltbedekking sleet harder dan men had ingeschat. Er werd te hard gereden én er reed veel zwaarder verkeer over de weg dan voorzien. Elk jaar wilde men de toplaag van de Koekoeksweg vernieuwen maar het geld werd toch elke keer weer voor andere wegen gebruikt omdat de noodzaak op andere plaatsen veel groter was. Regelmatig werden verzakkingen

en gaten met warm asfalt gerepareerd. Met de Hondegemsweg en de Polredijk behoorde de Koekoeksweg voor het wegschap tot de meest onderhoudsgevoelige wegen. Om de onderhoudskosten verder te drukken ging het wegschap in de jaren tachtig over tot het aanleggen van betonwegen, maar men is er nooit aan toegeko-

Molenweg en een fietspad richting de Rapenburgseweg de weg kruisen, is een gedeelte van de weg gemarkeerd met 60-km-borden.

De dorpsraad van Aagtekerke heeft in april van dit jaar nog een pleidooi bij de gemeenteraad van Veere gehouden om de veiligheid van de fietsers die gebruik

men om ook de Koekoeksweg te voorzien van zo'n wegdek.

De Koekoeksweg is een gevaarlijke weg voor fietsers! (Foto en fiets Leo Hollestelle)

Gevaarlijke situatie

Toen ik laatst over de Koekoeksweg fietste, om een indruk te krijgen van deze 'moderne' Walcherse weg, werd ik meerdere malen geconfronteerd met auto's die met hoge snelheid langs mij heenscheurden. Dat vond ik toch niet zo prettig. De Koekoeksweg is slechts 5,2 meter breed en als auto's fietsers moeten passeren, dan moeten ze voor de helft uitwijken naar de andere rijstrook. Op de plaats waar de

maken van deze weg te verbeteren. Al meer dan een jaar pleit men bij het waterschap voor een vrijliggend fietspad, maar het waterschap stelt dat er geen sprake is van schoolgaande jeugd en dat er geen ongelukken zijn gemeld.

Tijdens een kernavond van de dorpsraad vertelde de voorzitter over de verkeerssituatie van de Koekoeksweg: "Honderd kilometer is geen uitzondering terwijl achterop- en tegemoetkomend verkeer de fietser

iedere keer de stuipen op het lijf jaagt. De dorpsraad vindt dit niet afdoende, het gaat om daadwerkelijke veiligheid.” Een suggestie van de dorpsraad om dan ten minste een 60-kilometerregime in te voeren, werd zonder commentaar van de hand gewez-

en. Op haar beurt heeft de gemeente Veere er bij het waterschap op aangedrongen extra maatregelen te nemen. Het waterschap is nu van plan de weg te verbreden en fiets-suggestiestroken aan te brengen voor de veiligheid van de fietsers. De gemeente Veere vindt dat geen goed plan, want auto’s gaan alleen maar harder rijden als ze meer ruimte krijgen.

Het is vreemd dat de verbetering van de weg volgens de logica van het waterschap in twee fasen wordt uitgevoerd. De verbreding van de weg staat hoog op de prioriteitenlijst en zal in 2006 worden aangepakt, maar de verbetering van de situatie voor de fietsers staat op een andere lijst (die van de fietsinfrastructuur), op nummer 38. Dat schiet dus niet op. Het lijkt erop dat de geschiedenis zich herhaalt. De aanleg van

een fietspad langs de Hogelandseweg had voor het waterschap ook geen prioriteit, terwijl in de dagelijkse praktijk bleek dat deze weg voor fietsers zeer gevaarlijk was.

Je zou misschien kunnen zeggen dat de Koekoeksweg na de oorlog weliswaar volwassen is geworden, maar dat de weg in de loop van de tijd toch wel wat ouderdomsverschijnselen is gaan vertonen. Laten we hopen dat deze belangrijke door-gaande weg tussen Aagtekerke en Melis-kerke een facelift krijgt waardoor de veiligheid van alle weggebruikers wordt verbeterd.

Leo Hollestelle

Geraadpleegde bronnen

- *Waterschap Zeeuwse Eilanden, archief Polder Walcheren 1870-1953 en archief Wegschap Walcheren 1955-1995.*
- *J.L. Kool-Blokland, ‘Klinkende wegen. Wegschap Walcheren 1954-1995’, Goes 1998.*
- *Provinciale Zeeuwse Courant, 29 juli 2005.*

Bestrijdingsmiddelen

Het mussengilde in actie

Dit is geen verhaal over giftige bestrijdingsmiddelen, maar een bericht over een periode waarin schoolkinderen werden ingezet om – tegen beloning – te helpen in de strijd tegen schadelijke dieren. Dit vond plaats tijdens mijn jaren op een lagere school in Middelburg tussen 1925 en 1932. Ik ben benieuwd of er nog lezers zijn die een en ander kunnen bevestigen en wel-

licht nog kunnen aanvullen.

Het gaat hier over huismussen, een vogelsoort waarvan momenteel de populatie zodanig slinkt dat zij hard op weg is om bij de beschermde diersoorten te worden ingedeeld. Maar er was een tijd dat deze vogeltjes een ware plaag waren voor de landbouwers. Wanneer de tarwe op het punt stond te worden binnengehaald, stre-